

[Finansministeren.]

tab“, at det fremkommer som det samlede resultat af, at bidragene skal kunne fradrages ved opgørelsen af de skattepligtige indkomster, medens de skattepligtige indkomster på den anden side forøges med selve folkepensioneringsydelsen. I bemærkningerne til lovforslaget er nettotabet for det første finansår opgjort til omkring 15—20 mill. kr. Det er altså den forskel, der fremkommer ved, at man på den ene side får et større skattegrundlag på grund af, at folkepensionens ydelse skal medregnes, og på den anden side et tab, der opstår ved, at man kan fradrage præmien.

Endvidere spurgte det ærede medlem, om der ved beregningen af bidragene er taget hensyn til mindstebeløbene ved bidragenes opkrævning og til, at tjenestemændene ikke skal betale folkepensionsbidrag. Også dette kan besvares bekræftende. Jeg ved ikke, hvordan det ærede medlem er kommet på den tanke, at der ikke skulle være taget hensyn til disse ting. De indkomstbeløb, på grundlag af hvilke bidragsbeløbet beregnes, er nedsat med et anslået beløb på omkring 1 milliard kr. under hensyn til, at tjenestemænd og andre, der er ansat på lignende vilkår, ikke skal svare folkepensionsbidrag.

Endelig rejste det ærede medlem spørgsmålet om rimeligheden af, at ikke-forsørgere skal betale højere bidrag end forsørgere med samme indtægt, og kom i den forbindelse ind på kritik af skattelovgivningens forsørgerbegreb. Nu diskuterede vi jo forsørgerbegrebet forleden dag, og jeg skal ikke genoptage diskussionen, men blot sige, at det er da mit håb, at vi, inden vi er kommet igennem den 6 års periode, der her er tale om, har fået ændret dette forsørgerbegreb; iøvrigt kan jeg ikke være enig i, at det er så urimeligt, at ikke-forsørgere skal betale noget mere end forsørgere. Jeg er nok klar over, at det ærede medlem måske fortrinsvis tænker på ældre ikke-forsørgere, men man må huske, at langt størstedelen af ikke-forsørgerne — således som vi opgr det — er yngre mennesker, der har ganske godt råd til at betale disse bidrag; og dertil kommer, at langt de fleste af ikke-forsørgerne efterhånden gifter sig og opnår folkepension som ægtepar, så de får jo også noget for pengene.

Det ærede medlem var i denne forbindelse endvidere inde på, om det ikke bedre kunne betale sig for yngre mennesker at tegne en pensionsforsikring, og henviste samtidig til de beregninger, der var foretaget af direktør Børge Sørensen, Pensionsforsikringsanstalten. Der er jo ikke noget som helst mærkeligt i, at det kan være noget billigere for folk i de unge aldersklasser at tegne en sådan pensionsforsikring; men det ærede medlem springer ganske over, at det folkepensionsbidrag, som her er tale om, også skal gå til dækning af pensionsydelse til alle dem, der i dag slet ikke kan tegne en sådan forsikring, fordi de er over 62 eller 67 år, og tillige — hvis man vil trække andre eksempler frem — til dækning af de meget store præmier, som skulle betales, hvis de, der er i 40—50 års alderen, skulle tegne en sådan forsikring. Skal man derfor foretage en korrekt sammenligning, må man — det er direktør Børge Sørensen sikkert klar over og vil kunne forklare det ærede medlem — også tage hensyn til den skatteudgift, som ville fremkomme, dersom man, udover hvad der kræves, hvis man vil lade de unge tegne disse forsikringer, skulle yde bidrag til alle dem, der er ældre.

I det hele taget gik det gennem det ærede medlems indlæg — hvad jeg allerede i min indledning var inde på — at han er begyndt at fortryde, at han i folkeforsikringskommissionen har forladt forsikringstanken. Jeg forstår godt, at det ærede medlem måske har fået en del bebrejdelser herfor — folkeforsikringstanken har jo altid haft et hjemsted indenfor det konservative folkeparti. Jeg betragtede det som et af de væsentlige resultater af kommissionens arbejde, at man nu også indenfor det konservative parti var blevet klar over, at en egentlig forsikringsordning for hele befolkningen, med den dobbelte byrde, som der i så fald ville blive tale om, er det ikke muligt at gennemføre, og jeg beklager, hvis det ærede medlem nu er ved at forlade dette fornuftigere standpunkt, som partiet efterhånden var nået over til.

Jeg skal så knytte et par bemærkninger til det, som det ærede medlem hr. Thorkil Kristensen nylig har fremført.

Det ærede medlem tog, efter nogle få bemærkninger om stigningen i aldersrenten